

Одиссей, той е единъ отъ царьетъ които съборихъ прочутата Троя*. Т. 3. Събори го единъ отъ най-чудни-тъ панове, отъ най-хубави-тъ. Тб. 66. Николчо бѣше мирно и сжидливо дѣте, а сега сжбара и звѣдите отъ небето! (см. свали). З. 178. Здрави тѣла и здрави души слѣдъ време са джлжки да сжборать гвилото воспитание. З. 91.—са, разрушусь,—аюсь; оврокинусь,—кидываюсь: Черквата са сжбари до темельтъ и ще са прави. Зж. 51. Ветхы и сжборены колибы (обвалившіяся) и сламены курницы. Л. Д. 1869 р. 131. Такива куйны долу тясны, по срѣдъ боцясты, а на горѣ измично остры, кладать онытти орать, зацо то иначе наливать ся отъ дѣжда или ся сжбарить отъ вѣтъра. Пж. 57. Кога то ся сжборили (нами) силныты дръжавы Римска и Готска. Л. Д. 1872 р. 209.

Сжбращикъ м. св. Сжбращдамъ м. дж. сниму,—аю сж головы повязку: Ты си сжпасала коприненъ поестъ И си сжбращи бѣлыты чомберъ, Па си му врьза на храсть люлчица, Та си турила мажко-то дѣте. Ч. 294.

Сжбѣденъ мр. живой, бойкій: Копрѣщене и Панагѣрци са сжбѣдени хора.—Велешанци сж хора сжбудени и доста опорити. Л. Д. 76 р. 11. Мой баща позналъ въ дѣтинството ми, че пмамы сжбуденъ духъ и наклонность кѣмъ учение. Х. 1, 135.

Сжбѣдж м. св. Сжбѣждамъ м. дж. разбужу, бужу: Дребен си дѣждецъ зайдѣ, Силен си вѣтрецъ завѣя, Милица отъ сжъ сжбѣди. Д. 82, 5—7. Царю ле, господарю ле! Оти ма сега сабуди, Какво ли гледахъ на сѣне: М. 62. Чули са, мае млать Стоянъ, Какво ли да ѿ сабуди, Мило му да ѿ сабуди. М. 130. Па при Стояна утиде, Стояна да си субуди. Ч. 291. Тыя болкы кога си изеднажъ го сжбуждѣтъ. Л. Д. 71 р. 128.—са, пробужусь,—ждаюсь: Иванъ се отъ сжъ сжбѣди, Нѣма Петра на него. Д. 51, 42—43. Кога ся отъ сжъ сжбѣдижъ. Д. 81, 10. Кога ся сжбудили майка му, И било вѣтеръ сироти ведела. М. 172. Сабудилъ са е Иванъ и видѣлъ, че са е бѣду соавналу. Ч. 256. Колчимъ си помыслимъ това, у насъ ся сжбужда благородно чѣство за милость и жаление. Л. Д. 73 р. 200. Всякой день у дѣтето ся сжбуждѣтъ новы благородны дарбы. ѿб. 72 р. 34. Народѣтъ доста са е сжбудилъ за да търси наука и цѣвтеяне. ѿб. 75 р. 29. А то наше сжбужденіе състои да си потрудины въ развитіе на нашъ книженность. Гж. 278.

Сжбѣж м. св. Сжбувамъ м. дж. разую,—ваю (обувъ); сниму,—аю (платѣ): Уще въ порти ни не влезель, Уще чизми не си собуль, Уще чѣбукъ не запалилъ. М. 614. Бѣли си пулы надржгны, Сабуй си жалты местюви. Ч. 302. Най обичаше, кога му сжбуи чорапытъ и му почешъ пятитѣ. Л. Д. 70 р. 167. Ако ме любишь, ако ме сакашь, Со-